

Lýsingar

Galvaniserede Tagplader.

Lige hjemkommet et større Parti
fra førende engelsk Fabrik prima
galvaniserede Tagplader.

Billigste Dagspris.

A.S. BALSLEV & GOOS FILIAL
TELEFON 20. THORSHAVN. TELEFON 237.

SKANDINAVIEN AMERIKA LINIE

Eneste direkte Ruter
fra København til
Amerika og Kanada.

Regelmæssig Afgang fra Kø-
benhavn og Oslo flere Gange
om Maanedene.

Ingen Pasvisering til Kanada.

Alle Oplysninger om Forhol-
dene, Rejsen, hvorledes Ny-
ankommende hjælpes til Arbejde
etc. faas ved at skrive efter vore
illustrerede Haandbøger, der gratis
sendes overalt.

Ved Ankomsten til Halifax og
Winnipeg vil Linien's egne Re-
presentanter være til Stede for
at modtage Passagererne og være
dem behjælpelige.

Skriv til Agenten:

H. C. Müller, Thorshavn.
eller
Passager-Afdelingen,
Kongens Nytorv 8, København K.

Føroysku sigarettirnar eru
gjørðar av besta virginia-
tubbakki. Tær eru bæði betri
og nógv størri enn allar út-
lendskar, sum í Føroyum eru
seldar til sama pris.

SUMMARSAMLAG

Ættanin er hjá Føroya kenn-
arafelag at skipa fyrri, at teir
kennarar, ið hug hava, kunnu
koma saman í einari bygd frá og
við 1. til 6. august í ár. Teir og teir,
ið ynskja at vera við, biðjast
boða stjórnini frá til aðalfund
felagsins, ið verður hin 30.
juli kl. 3 í realskúlanum, um vit
fáa holi har.

Á summarsamlagnum verða
fluttar røður havdar útferðir til
okkara merkiligu stød o. s. fr.

Vegna stjórn kennarafelagsins
P. M. Dam.

Skerpukjøst

í heilum, hálvum og fjórðings-
krovum fæst fyrri lættan pris hjá
Telf. 89. J. Lambaa.

Husholdningsskolen.

2 Maaneders Kursus begynder
15. September.

„Tjaldur“ Sæben bedst
og drøjest.

Hveitimjøl.

Tað yvir allar Føroyar vælkenda og
góða hveitimjøl frá Hull er at fáa hjá

POUL HANSENS HEILSÖLU

MÁLTR. 61. Í HAVN MÁLTR. 61.

PR SKIPAFELAGIÐ FØROYAR

• TØRSHAVN •

TELF.: 171 & 209 — TELEGR.: SKIPAFELAGIÐ

Føroyskir keypmenn eiga at flyta

sitt góds til og frá Danmark við

Tjaldrinum

og til og frá Onglandi við

Havhestinum

Allir Føroyingar, ið ferðast til Danmarkar, eiga at nýta
„Tjaldur“ og harvið styðja føroyskt framtakssemi.

Greinligari frágreiðu við at venda sær til

PR Skipafelagið Føroyar,
Tórshavn.

Galvaniseraðar tak- og húsaklædningsplátur

keypast blligast frá Poul Hansens Heilsölu, Tórshavn.

Telefon 61. Telegramadresse VERITAS.

Almennur fundur

verður á Føroya Fólkaháskúla
fríggjakvöldið klukkan hálvgum
níggu. Magnus Olsen professari
úr Oslo flytur røðu um evnið:
»Fra Norges Oldtid«.

Stjórn skúlans.

Handilsstjóri

sókt til Ísvirki á Tvøroyri.

Upplýsingar um handils- og
málkunneika mega viðleggjast
umsóknini.

Ísvirkis vegna
P. M. Dam.

Givið út av socialdemokratiskum feløgum.

Blaðstýrari: M. S. Viðstein.

Prentsmiðja »Føroya Social-Demokrater«, Tórshavn.

Hvør vinnandi maður Hvør vinnandi kvinna minst ein lut í Sjövinnulánsgrunninum.

Skip og Sjófólk.

Hann var heimaftur komin av út-
ferðum. Hann hevði baksast til
sjós síðan hann var heilt ungur.
Hann var sakleysur revsaður. Hann
skammaðist. Hann rýmdi táð eitt
fremmanda skip kom inn á fjørðin.

Hann var nú gamal og gráhardur,
set ofta niðri á bryggjuni og segði
óvitunum frá sínari ferð úti í víðu
veröld. Einku tyktist at liva hin
gamla so upp, sum táð hann segði
frá skipinum, damparinum, ið hann
tey seinru árinu hevði tundað við,
aftaná at giktin fór at pina hann:

Við at lita at einum skipi, kanna
eftir hvussu tað sær út uttan og
omandekks, kann ein skjótt fáa greiðu
á, hvussu fólkid hevur tað umboð
og hvussu kosturin er. Táð ein
hevur baksá á sjónum, síðan ein
ikkí var størri enn ein mannsnevi,
er heita ikki ringt at fáa greiðu á.
Ikki tí, tað eru nógv ið bílla sær inn
at hava skil uppá sjógv, skip og
sjófólk, táð tey hav krossað Atlants-
havið nakrar ferðir í einari luxus-

kahútt. Men ferðafólk lera aldri at
kenna sjógv og skip og allarminst
sjófólkid og sjólvíð. »Stúarturine«
hoyrir ikki uppí manningina —
heldur ikki »officerarnir«. Teir fyrstu
eru einki annað enn uppvartarar, og
hinir — ja, teir eru fastir »úsáras«.

Skiparin kommanderar skipinum,
men hann kennir tað ikki. Hann ið
setur seg uppá eina kamel og nevnir
staðið, hann skal fara til, kennir ikki
kamelina. Tað er bert kamelfóranin
ið kennir hana, við hann talar ka-
melin, og hann skilur hana og svarar
aftur. Hann veit nær hon treingjur
hvíld og alt annað hon ynskjur.

Seleiðis er tað eisini við skipinum.
Skiparin er kommandantur og vil
hava skipið at fara, ikki bert har
sum tað vil, men eisini hagar tað
ikkí víð. Skipið hatar hann, soleiðis
ið oll gera, ið vera kommanderaði.
Táð tað hendir, at hin ið kommander-
ar, kortini kann vera væl lýddur, so
botnar tað í tí at hin kommanderaði
heldur tað vera frægast, at halda
kommandantin í góðari lúnu.

Men tað er manningini, ið skipið
heldur av. Manningin er teir bestu

og ektadu felagarnir hjá skipinum.
Manningin arbeidir uppá tað, bæði í
góðveðri og illveðri, manningin
kyssur og kýnur skipinum. Tað er
nógv sjófólk ið ikki hevur annað
heim enn skipið. Skipari, hann hevur
altíð hús og heim í landi, og umframt
hevur hann konu og børn. Sjálvsagt
eru tað eisini sjófólk, sum hava konu
og børn; men arbeidi umboð er so
nógv og so strangt, at ikki eru stundir
at hugsa um annað enn skipið. Og
táð ikki eru stundir at hugsa um
tey har heima, so fara tey so við og
við í gloymubókina. Er ein hending-
arlota, at teir fáa stundir at hugsa,
og hugurin leitir heimteftir —
so sovna teir í stundini. So troytir
kanna teir vera.

Skipið hevur góða greiðu á, at tað
ongu leið kemur uttan sjófólk, man-
ning. Eitt skip kann koma væl fram
við ongum skipara, men við ongari
manning, kortenei. Skiparin kann
ikkí fóra skipið, tí hann veit ikki
hvussu hann skal bera seg at, at fáa
fyr undir kettarnar, og fáa dampin
upp, uttan at maskinan fær búkilsku.
Skip og sjófólk tala ofta saman.

Men við skiparin og »officerarnar«
verður ikki talað eitt orð. Sjófólkid
sigur skipinum frá ævintýrum og oll-
um undarligum søgum; tað er frá
skipinum sjálvum tað bestu sjómannis-
søgurnar koma og ikki frá menniskj-
um. Skipinum dámar væl at tata
við manningina. Eg havi hoyrt eitt
skip skorið í skellilátur, táð manning-
ingin ein sunnudag seinrapartin sat
á dekkinum og søgdu søgur, góu
glósur og stungu skórð. Ja, samliga
havi eg eisini verið umboð á skip-
um, sum grótu sum tey vóru flongd,
táð manningin segði frá sorgartil-
burðum. Ja, eg minnst eitt skip, sum
græt so eynkliga, táð tað fekk varð-
hugan av, at tað skuldi ganga burt-
ur á næsta túri. Og soleiðis gekk
tað eisini: stutt aftaná stóð tað skrivað
á Lloyds lista yvir »saknaði skip«.

Skipið heldur altíð við manningini,
aldri við skiparinum. Skiparin ar-
beidir ikki fyrri skipið, hann arbeidir
fyrri reiðarið. Tað er ikki sjáldan, at
manningin ikki veit hvørt reiðari
skipið hoyrir til. Teir brýggja seg
ikkí um at vita tað. Teir hugsa
meira um tað ið skipinum viðvikur.

Tá ið manningin fær vónaligan mat
ella verður illa viðfarin, er skipið
altíðparti við sjófólkini, og henda
syndarlaga sannleika røpar tað hart
um, so tað hoyrist í hvørjari havn
— so skiparin má halda fyrri oyruni.
Og oftast endar tað við at skiparin
verður purraður út úr sinum stotasta
svoyni av sjálvum havnafótanni, ið
vil granska hesi viðurskifti og fáa
skil á tí. Onkur heldur meg kanska
vera ein átara. Men tit skulu minn-
ast, at tað at eta umboð er tað einasta
sjómaðurin kann, táð hann ikki
arbeidir ella sjevur. Hann hevur
onga aðra gleði. Og av strangum
arbeiði verður hann góðhugnaður
— og maturin er jú ein partur av
sjómansins lón.

—k.

